

Брой 6. Юни - юли 2011 г.

Разпространява се бесплатно.

Каракачанов с Високи шансове преди старта

На стр. 3

В Министерството на отбраната – нищо ново

На стр. 7

На краището на света – умиращата Западна България

На стр. 8

ДЕСЕТКИ СТРУКТУРИ НА ВМРО В СТРАНАТА НОМИНИРАТ

Красимир Каракачанов за кандидат-президент

Софийската организация на ВМРО – Българско национално движение номинира Красимир Каракачанов за кандидат за президент. Седмици по-рано пък организацията във Велико Търново и Добрич също обявиха пред медиите, че най-удачният кандидат според вътрешните им гласувания е председателят на ВМРО. Десетки други организации от цялата страна също номинираха Каракачанов.

Както „България“ съобщи, българското национално движение ВМРО се готви за самостоятелно участие в президентските избори или за участие, което ще обедини единомышленци около

ценностите на разумния български национализъм. Сред другите номи-

нирати от местни организации личат имената на Пламен Павлов и Никола Григоров, на старозагорците от ВМРО Кристиян Петков и Николина Горова, на великотърновския лидер на ВМРО Милен Михов и др.

Очаква се организационният съвет на ВМРО до седмици да вземе решението за формата на явяване на президентските избори. Процедурата изисква разглеждане на издигнатите по места кандидатури.

Изясняват се и имената на кандидат-кметовете от ВМРО. Целта за местните избори е издигане на уважавани и консенсусни кандидатури, които да съберат максимално широка подкрепа.

РЕДАКЦИОННИ

ФОРМИ НА ВОЕННА ПОДГОТОВКА В УЧЕБНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ се кани да въведе ГЕРБ. Президентът Първанов опашава задълженията на майки към НОИ, министър-председателят Борисов опашава лихвите. Меглена Кунева говори срещу монополите и обещава, че ще бори демографския срив.

Явно някой във Властиата дъсто внимателно разгърща страниците на „България“. Само преди месец нашето издание съобщи за искането на младежите от ВМРО за въвеждане на форми на военно обучение в училищата, както и за акцията на Центъра за демографска политика срещу своеобразието на НОИ към майки в цялата страна. От години пък вече ВМРО протестира срещу монополите и напомня за демографския колапс.

Че политиците от Властиата и претендентите за нея се сетиха да правят всичко това, е добре. Не е добре обаче, че дневният ред на Властиците разчита на една извънпарламентарна партия, каквато е ВМРО. Не ради ВМРО, а защото всички ние очакваме в българското Народно събрание, в правителството, в президентството, в кандидат-президентските щабове да са се събрали хора, които умеят да долавят обществени проблеми, да предлагат решения и да виждат малко по-далеч от периметъра на собствения си нос.

Уви, оказа се, че политиците на Властита по първопланни преписват. Този път само за седмици бяха преписани няколко идеи на ВМРО. Утре ще препишат механично някой закон от западна страна. После ще препишат някоя гръмка и празна стратегия за дългосрочно развитие. И така ще се добутат до поредните избори или каквато им е конкретната цел.

Лошата новина е, че българската политика страда от недостатъчност на въображение, разсъдливост и отговорност. Добрата новина е, че освен преписвате, в политиката ни още има и мислещи хора. Техен ред е.

ЧЕТЕТЕ ОЩЕ

ИНТЕРВЮ

Искрен Веселинов:
Русе трябва
да бъде
икономическият
тигър на
Североизтока

На стр. 5

СБЪЛСЪК

**Патриотизъм
значи общност**

На стр. 4

Готовят нова разпродажба в енергетиката

Разграбването продължава с ВЕЦ-ове, далекопроводи и държавни дялове в ЕРП-тата

които разпродажбата да стане възможна.

ПОДАРЪЦИТЕ

По изключително занижен оценки само далекопроводите се оценяват на 850 милиона лева, но с ежегодната печалба, която носят, както и с прилежащите им сервитути, сумата доста надхвърля 1 милиард лева. Всеки, който

купи ВЕЦ пък, срещу минимални разноски ще си гарантира максимални и твърди печалби. Това се дължи на факта, че веднъж изплатена, първоначалната инвестиция за построяване на ВЕЦ води до трайни и постоянни печалби. ВЕЦ-овете биха били на практика подарък за всеки приватизатор, смята Костадинов.

Що се отнася до миноритарните дялове в ЕРП-тата, продажбата им ще бъде капитулация от страна на държавата, убеден е заместник-председателят на ВМРО. От години ЕРП-тата бавят дивидента на държавата за тези дялове. И вместо държавата да се опита да си получи парите от дружествата, тя се кани да подари

и остатъка, който има в тези дружества, негодува Костадинов.

ОПАСНОСТИТЕ

Костадинов обяснява, че при евентуалното пускане на миноритарните държавни дялове от ЕРП-тата на борсата цената им може да надхвърли общата стойност на маоритарните, както се случи с продажбата на миноритарния пакет акции в БТК преди време.

В момента пък 110-киловолтовата мрежа от далекопроводи е заложена като актив на НЕК, с който са гарантирани държавни заеми. Затова и евентуалната продажба на тази мрежа може да се отрази зле на кредитния рейтинг на България, пояснява Костадинов.

Продължава на стр. 2

Български капитан гние в панамски затвор

Българският капитан Светозар Собаджиев вече втори месец лежи в панамски затвор по неясно обвинение. За това алармира наскоро ВМРО на пресконференция във Варна заедно с дъщерята на капитана Лора Собаджиева.

До момента със Собаджиев не са провеждани следствени действия, не е разговаряно и не са му взети показания. Липсващие и ясна позиция на нашето Министерство на външните работи.

По този повод заместник-председателят на ВМРО Костадин Костадинов и Лора Собаджиева се срещнаха със заместник-министъра на външните работи Димитър Цанчев. Държавата пое ангажимента да съдейства и да се опита да осигури необходимата правна помощ по случая с капитан Собаджиев.

На 28 март в пристанище Кристобал в Панама Собаджиев е задържан с мотива, че на кораба са открити 169 килограма кокаин.

**Капитан
Светозар Собаджиев**

При разпитите екипажът е хвърлил вината върху капитана на кораба. Всички от екипажа са освободени и в момента са на работа, а Собаджиев остава заложник в затвора.

Юристите на фирмата работодател на Собаджиев са се оттеглили от защитата на капитана. Близките на Собаджиев са наели адвокат. Междудневременно капитанът е постъпил в болница със сърдечни проблеми.

Избори 2 в 1

Докато в България се чудим дали изборите ще са 2 в 1, 3 в 1 или 0 в 1, не обърнахме внимание на едни други избори. Не по-малко важни за нас. На югозапад и югизток.

Изборите в Република Македония отново не донесоха промяна. Изборите в Турция потвърдиха промяната.

В Скопие продължава историческата гавра с името ВМРО. С това име там продължават да се кичат от партията на Груевски. Кичат се всъщност узурпаторите на една красива идея от времето на създаването на младата република. Идеята за връщане към историческите корени на македонския народ.

Уви, тази идея не успя да вземе надмощие в новата държава край Вардар. Народът в България и Македония продължава да е разделен. Българите от двете страни на границата и днес се гледат с подозрение, смеят се един на друг, дори се мразят.

Никола Груевски - министър-председател на Македония и един от идеолозите на антибългарската политика в западната ни съседка.

А онези, които се борят за обратното, години наред бяха изтласкани от политическия процес в Скопие.

Изтласканите бяха и в тези избори. Любчо Георгиевски и неговата партия претърпяха знаков и тъжен неуспех и останаха неразбрани в днешната Република Македония. Каква иро-

ния - онези, които действително пазят духа на ВМРО, останаха извън македонския парламент.

В същото време Ердоган затвърди властта си в Турция. Ако през 2002 г. партията му получи 10 miliona гласове, през 2011 г. тя вече има 21 miliona. Политиката на Ердоган от години единодушно е определяна

като исламистка и нео-османска. Външната политика на Турция все по-уверено се противя към някогашните османски земи, а светският характер на турска-та държава е подложен на пълзяща исламистка подмяна.

А у нас външният министър се занимава с четене на досиета...

Възстановяват място на памет към Апостола

Малката църква в центъра на София, където е погребан Васил Левски

Да се възстанови паметната плоча на стената на столичния храм „Св. Петка Самарджийска“. Това реши Столичният общински съвет след предложение, внесеното от група общински съветници, сред които са заместник-председателят на ВМРО Ангел Джамбазки, както и Данчо Хаджиев, представител на близката до телевизия „СКАТ“ нова патриотична формация Национален фронт за спасение на България.

Плочата указва мястото, на което се смята, че е бил гробът на Васил Левски. При неизяснени обстоятелства плочата изчезна преди месеци. Последва дискусия за

нуждата от възстановяването ѝ.

Според Джамбазки съществуват безспорни исторически доказателства, че гробът на Васил Левски се е намирал именно там. „Без значение дали това е точно така, идеята е да има още едно място, където българите да свидят глава в памет на Апостола“, убеден е заместник-председателят на ВМРО.

Важното е, че в народната памет това място се е запечатало. Онези, които са свалили плочата, е трявало първо да помислят за това, смятат вносителите на предложението до Общинския съвет.

Готовят нова разпродажба в енергетиката

Продължение от стр. 1

От друга страна, с попадането на тези далекопроводи в частни ръце на практика цялата енергийна система на страната, без няколко големи производители на ток, ще бъде доминирана от чужди компании. Такава ситуация няма в нито една държава членка на Европейския съюз.

ИЗТОЧВАНЕТО

По тези далекопроводи в момента върви износът ни на ток за Сърбия и Македония, както и достъпът ни до всеки трафопост. Ще се случи така, че ако искаме да изнасяме ток в чужбина, ще трябва да плащаме на чужди фирми. Така, според Костадинов, ще се повтори и класическата схема за източването на предприятията, когато една фирма застава на „входа“ и на „изхода“ на държавното предприятие.

Костадин Костадинов очерта хипотетична ситуация, в която ЧЕЗ, ЕОН и ЕВН изкупуват и въпросните далекопроводи. Това

Стойността на българските далекопроводи надхвърля 1 млрд. лв. и представлява последната крупна държавна собственост в България.

би довело до преоценка на активите на трите компании, последвано от рязко увеличаване на стойността им, поради което те ще поискат от държавата увеличаване на необходимите приходи за осъществяване на дейността си. А тези приходи са основната част от формулата за определяне на цената на тока. Това ще доведе до рязък скок в цената

на тока, без на практика да се е увеличила себестойност.

Според Костадин Костадинов това ще задълбочи абсурда в сметките за ток, където често стойността на потребления от нас ток не достига даже и 50% от сметката. Остатъкът, както е известно, се формира от т. нар. такса пренос и такса достъп.

ДОРИ И ПРЕДИ ОФИЦИАЛНА КАНДИДАТУРА

Каракачанов с Високи шансове преди старта

ВМРО бие парламентарни партии по доверие

Красимир Каракачанов изпърварва по одобрение Волен Сидеров, Симеон Сакскобурготски и „синия“ кандидат за президент Румен Христов. Това показват резултатите от проведено накърно социологическо проучване на „Института за социални изследвания и маркетинг – МБМД“, което представя одобрението към евентуалните кандидат-президенти.

Според социолога Мира Радева председателят на ВМРО Красимир Каракачанов бил много интересен кандидат за президент. В изследването той събира 4% готовност за гласуване, докато за Волен Сидеров биха гласували 3,6%, за Симеон Сакскобурготски - 2,7%, а за кандидата на „Синята коалиция“ Румен Христов - 1,2%.

Това очевидно дава добри начални позиции на Каракачанов, коментират във ВМРО и напомнят, че подобен резултат означава много, при положение че кандидатурата още не е обявена. Цифрите не са високи, но за една извънпарламен-

тарна партия, това е много добър старт, категорични са членове и симпатизанти на ВМРО – Българско национално движение в страната.

При така очерталата се политическа ситуация именно председателят на ВМРО Красимир Каракачанов може да изиграе ролята на кандидат срещу цялото политическо статукво. В обществото се надига вълна на неодобрение срещу сега действащите политики въобще, единодушни са напоследък политолозите. Затова и идва ред на политици, които досега системно са били отхвърляни от политическия процес, убедени са пък във ВМРО – Българско на-

ционално движение. 10.5% одобрение за кандидат-президент събира Красимир Каракачанов в родното си Русе, докато номинираният от „Синята коалиция“ Румен Христов има подкрепа от 1.2% от избирателите. Това показват резултатите от представително социологическо изследване на общественото мнение за политическите настроения и нагласи в Русе. То е провеждано от изследователи на Русенския университет „Ангел Кънчев“ в периода 5-13 май 2011 г.

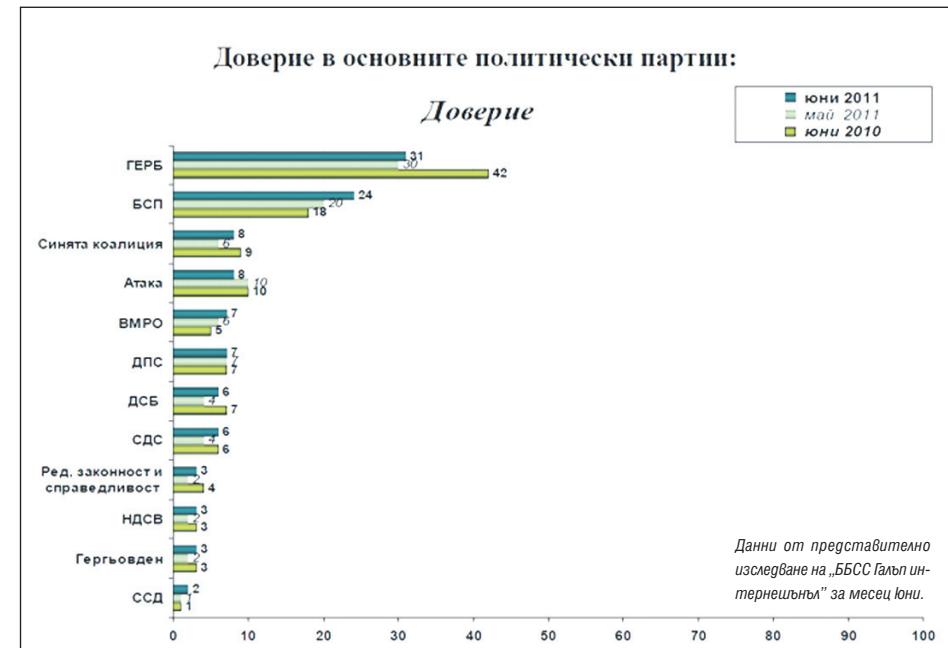
Данните на „ББСС Галъп интернейшънъл“ от юни пък отреждат на ВМРО едно от членните места по доверие сред българските партии.

партии, а зад ВМРО остават двете „сини“ партии поотделно, РЗС, НДСВ и други.

Данните от националнопредставителното изследване показват, че „Атака“ трайно губи доверието на българите и всеки момент ще бъде „задмината“ от ВМРО. Причината вероятно се крие в двугодишното бездействие на Сидеров във властта, с кое то той разочарова патриотично настроените избиратели и сега те търсят нов представител.

Резултатът на ВМРО действително изглежда завиден за партия, която е извън настоящото Народно събрание и не е участвала във властта. Това високо доверие ще се превърне и в намерение за гласуване за ВМРО, единодушни са

изследването показва, че ВМРО покачва доверието си и се нарежда пътно до парламентарно представените

Областният лидер на ВМРО-БНД в Бургас Георги Дракалиев се завърна от Ениджевардарския край в днешна Гърция, където снима филм за легендарния войвода Апостол Петков – Ениджевардарското сънце. Филмът ще бъде представен на 2 август, когато ще се чества 100-тата годишнина от гибелта на македонския войвода. „Идеята е да разкажем повече за този български герой, за да почетем паметта му и да покажем, че там е имало българи и все още има“, заявява Николай Долапчиев, един от съратниците на Дракалиев.

Наскоро Георги Дракалиев предприе и изследване на печално известния гръцки остров Триkeri, където през

Легендарният войвода Апостол Петков – Ениджевардарското сънце, е пазител на българското население в Южна Македония (дн. Северна Гърция).

ня пръв говори Неджиб Асъмбей, професор по турска история в истанбулския университет. Още през 1921 г. изнася превод на средновековни документи за историите на централен Анадол, в които българите, владетелите им и битките им са споменати многократно. По-късно излизат и поредица други книги по темата.

Междувременно Георги Дракалиев получи от прокуратурата обвинение за инцидента преди два месеца по време на протеста пред т. нар. „молитвен дом“ на „Свидетелите на Йехова“ в Бургас.

Продължава на стр. 4

Патриотизъм значи общност

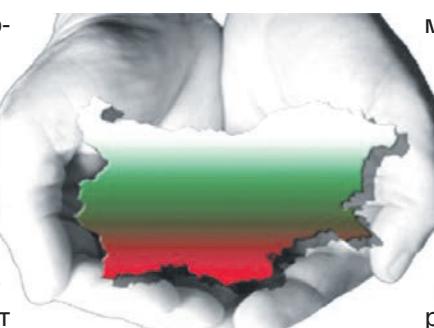
Един политик предизвика бой на религиозна основа пред джамията в София. Предочите се опитаха да оправдаят дребни партийни сметки с патриотизъм. Не успяха. Самият български патриотизъм ги опроверга. Защото той е преди всичко чувство за общност. Едва после идва всичко друго.

Спасителното българско родолюбие се нуждае от всеки един човек. То не дели хората си по религия, цвят, убеждения. Инстинктът на българското родолюбие е

противоположен. И е неподатлив на дребнавост. Защото черпи своите основания от безпощадни исторически уроци. А не от егоизъм.

Българският патриотизъм е мъдър. С това е различен от своите хулители, с това е различен и от онези, които се възползват от него. Защото е вроден, дълбоко вкоренен, а не крещящ. Защото е същност, а не поза.

Забравили това, неколцина днес блудстват с родолюбието.

Но така единствено радват неговите врагове. Сигурно радват и собствените си жалки съвести.

Всички онези, които следват подстрекателите, трудно

могат да бъдат оправдани. Но могат да бъдат разбрани. Защото и те страдат от симптомите на всеобщото униние, на покрусата от неудачите на общността ни. Те не са виновни. Защото наистина всички сме, които се наричаме българи, днес рядко познаваме радостта да си българин. А това ражда крайности – безразличие или ярост.

Но нито безразличие, нито ярост са полезни днес на българите. Нужна е тиха упорита работа. Без алтернатива.

Когато демонстративно тъпчеш жалкия, той не става по-малко жалък. Нито ти ставаш по-велик. Величието е в надмогването на жалките.

Мнозина твърдят: българите са къспопаметни. Не, българите са великодушни. Тъкмо защото са паметливи. И помнят достатъчно много, за да знаят, че повече си заслужава да обичат себе си, отколкото да мразят другия.

Да бъдат единни „в името на“, а не само единни „срещу“.

С вяра в България.

ВМРО към Фандъкова: Не намалявайте, а спрете звука от джамията!

Мюсюлманите в София нямат нужда от тонколони, мюфтийството обаче ги насъска

Да се намали звукът от високоговорителите на столичната джамия не е достатъчно. Вместо да преговаря с контролираното от ДПС главно мюфтийство, столичната кметица Йорданка Фандъкова трябваше просто да разпореди спирането на високоговорителите. Това е позицията на ВМРО – БНД.

С изключение на петък, в дните от седмицата джамията побира всички вярващи мюсюлмани. Затова според ВМРО насочени навън

Подпалените молитвени килимчета пред джамията.

тонколони не са нужни. В София няма и компактно населени с мюсюлмани квартали. Това обезсмисля призоваването за молитва от високоговорителите по няколко пъти на ден, смятат патриотите.

МЮСЮЛМАНИТЕ СА ДОБРИ ГРАЖДАНИ

Според ВМРО изповядването на религията е съкровено и лично и

не може да се поощряват демонстрации на религиозност, които противопоставят хората. Патриотите не приемат демонстрациите с тонколони и с разполагане на молитвени килимчета на тротоара пред джамията. Мюфтийството използва религията за политически цели, смятат от ВМРО и посочват примера с призыва на Хюсейн

Хафъзов от мюфтийството за масово посещаване на джамия и за сдружаване на мюсюлмани за самоотбрана. Това е опасна закана, смятат от българското национално движение. ВМРО заедно с телевизия „СКАТ“ подаде сигнал в прокуратурата по повод въпросните изказвания.

СТАРИТЕ ИСКАНИЯ НА НОВ ГЛАС

Сега мюфтийството спекултивно завишива броя на мюсюлманите в София, като премълчава умишлено факта, че огромната част от мюсюлманите в столицата не са уседнали и ползват България единствено като транзитна спирка към Западна Европа. Затова вдигането на втора джамия в София е нелогично.

Георги Дракалиев с филм за Апостол Войвода

Продължение от стр. 3

Тогава част от протестиращите се сблъскаха с част от пасторите на йеховистите. Имаше и пострадали. Дракалиев е застрашен от наказание до 5 години затвор.

В официална позиция **ВМРО застана в подкрепа на Дракалиев**. В изявление до медиите пък той за пореден път обясни, че от разпространените в интернет кадри от инцидента ясно се вижда, че той идва по-късно, не взема пряко участие в инцидента, носи цветя, защото е подгответен съвсем друг тип протест – поднасяне на цветя за жертвите на сектите. Дракалиев отново пояс-

ни, че по мегафона се е опитал да спре случващото се, а и представителите на ВМРО през цялото време са били далеч от инцидента. Нито един представител на ВМРО не е участвал в сбиването.

Според лидера на ВМРО нито един от разпитаните участници в митинга не е посочил нито него, нито ВМРО като „подбудители“ на въпросния инцидент. Поради това, той не може да си обясни на какво почиват обвиненията срещу него, освен на изсмукани от пръстите **недобросъвестни и недобронамерени клевети**.

В същото време хора с недвусмислени отличителни белези на

Георги Дракалиев – председател на ВМРО – Бургас

„Атака“ откровено се сбиха с хора в центъра на самата държава. Никой обаче не повдига обвинение срещу Волен Сидеров, например. В нашия случай обаче бяха учудващо бързи – защото сме по-далеч от камерите и явно сме по-лесни за изкупителни жертви. Този двоен стандарт е срам за министър Цветанов, гласи позицията на ВМРО. Спешното търсене на виновни е резултат от истеричната атмосфера, която създадоха абсурдните действия на Сидеров пред джамията.

В изявлениято си Дракалиев пише: „Не намирам вина у себе си за случилото се. Опаявам се обаче, че **институциите в този случай работят в условия на натиск**. Съчувствам им, подозирам, че не е лесно. Но не приемам аз или ВМРО да бъдем свързвани с „подбудителство и предводителство на тълпа с цел нанасяне на побой и повреждане на чуждо имущество“. Протестът, в който участвахме, беше преди всичко протест на съвестта, на загрижеността, на тревогата. На гражданска активност.

Да, случи се и инцидент. Ние не го оправдаваме, но го разбираме: случилото се е логичен изблик на гняв срещу дългогодишната дейност на „Свидетели на Йехова“ и техните вис-

ши представители, които са виновни за хиляди разбити съди. Причината за инцидента е бездействието на институциите по отношение на опасната дейност на сектите у нас.“

ВМРО продължава да настоява за **пълна проверка на дейността на всички религиозни организации** в България и пререгистрацията им. Искането ни е внесено в Дирекцията по вероизповеданията и е адресирано до директора Й. Емил Велинов. ВМРО предлага и промяна в Закона за вероизповеданията със силно ограничителен режим за регистрация на нови вероизповедания. ВМРО продължава да иска и забрана на дейността на опасната секта „Свидетели на Йехова“.

ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ, ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК В РУСЕ И ОБЛАСТЕН ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВМРО-БНД

Русе трябва да бъде икономическият тигър на Североизтока

– Г-н Веселинов, от месец в социалните мрежи тече кампания „За Искрен кмет на Русе“, ще бъдете ли действително кандидат?

– Аз съм кандидат на ВМРО – Българско национално движение. Но в Русе сега са нужни общи усилия срещу порочния модел на управление на общината, който на практика обедини в едно ГЕРБ и БСП. Тези общи усилия изискват и общ кандидат срещу статуквото.

От години в Русе аз и моят колега в общинския съвет Стефан Бучаков работим в добро сътрудничество със „Синята коалиция“. Мисля, че русенци добре виждат резултатите от нашите усилия.

И сега целта е ВМРО и традиционната десница в Русе да имат общ кандидат. Дали аз ще заслужа това доверие, зависи от преговорите между нашите партии. Аз се радвам, че тези преговори протичат в наистина конструктивна среда. Готов съм да поема отговорност да бъда следващият кмет на Русе.

– Вашето име се свързва с непрекъсната активност в общинския съвет по скандални въпроси.

– Скандални са. Защото управлението на града е скандално. А ние постоянно изнасяме факти. Надявам се русенци да виждат искреността в усилията ни.

Противопоставяме се на съмнителни сделки. Помните прословутата заменка на площад „Батенберг“, която после „излезе“ и в СРС-тата на Танов. Помните нагласените обществени поръчки в озеленяването или избора на изпълнител за ремонта

на площада. Помните усилията ни срещу събарянето на част от Доходното здание и много други.

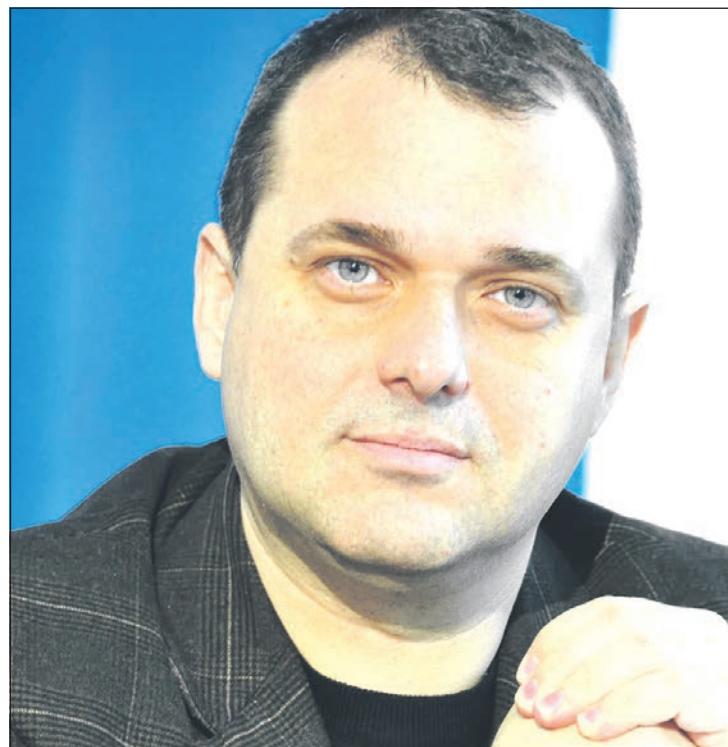
– Прословут е случаят, когато нахокахте кмета, че не присъства на сесия, а реже лента на търговски обект...

– Ами да. Това показва отношението на досегашния кмет Йотов. Това са наглед дребни неща, но са симптоматични. Ние няма да спрем с изобличенията и мисля, че съгражданите ни очакват точно това. Неведнъж съм казвал, че в последните години в общинската власт са се създали корупционни мозайки, при това бетонни. Провалено е управлението на общината, няма какво да се лъжем. Това се опитваме да променим ние от ВМРО. И сега търсим доверието на русенци, за да продължим.

Но ще ни трябва широка подкрепа, за да няма разпиляване на разумния вот. Наречете го десен вот или както искате – става дума преди всичко за вот срещу статуквото, не искаме да му слагаме етикети.

– Добре, не излиза ли, че основно се занимавате с критика, нали все пак Вие сте в основата на прословутата програма „Ин витро“ в Русе, например.

– Е, не върви да се хваля, по-добре е да назоваваме ребром проблемите. Колкото до програмата „Ин витро“, да, тя беше предложение на ВМРО и стана пример за други общини в страната. Такива програми заработиха в Стара Загора и във Велико Търново. Накратко: тези програми носят допълнително финансово подпомагане на двойки,

които извършват ин витро процедури.

Радвам се, че дейността на ВМРО доведе до приемането на хубава наредба за социално подпомагане или пък до въвеждането на предмета „Русензание“ в училищата.

Но най-много се радвам, че ние от ВМРО в Русе показваме добро сътрудничество с неправителствените организации. Това е бъдещето на партиите, те трябва да стават все по-отворени и отзивчиви към структурите на гражданското общество. Партиите просто нямат друг избор, ако искат гражданите да продължат да виждат в тяхно лице истински представители.

– Като казвате неправителствени организации, Вие самият сте част от една организация, която нашумя с мрачните си демографски прогнози –

Центърът за демографска политика. Какво ново с него?

– От месеци основната ни борба е насочена към правната защита на майките, от които НОИ неправомерно започна да изиска пари, заради една грешка в тълкуване на законовите текстове. НОИ обяви майки за престъпнички, но ние твърдим, че няма правни основания за това и сме публикували типова жалба в сайта vmro.bg. Действията на НОИ са незаконосъобразни.

Иначе Центърът за демографска политика насърчи проведе поредния семинар за опасностите от демографската ситуация у нас. Стремим се да поддържаме обществената чувствителност по тези въпроси.

– Пак за Русе – критикувате много, но какъв кмет трябва да има Русе?

– Трябва да е „човекът с метлата“, който ще помете въпросните съмнителни схеми. Да изчисти администрацията от шуробаджански назначения и да махне фирмите, които обслужват странни интереси. Много по-важно е какво трябва да се направи за развитието на града ни. Защото Русе може да бъде „икономическият тигър“ за развитието на североизточна България. Общината може да стимулира създаването на индустрия, която дава работни места и повишава доходите.

Да работи приоритетно за икономиката – за по-добро управление на собствеността, за нов индустриски парк, за нови туристически продукти. Да не забравя младите на Русе. Например, сега само на книга са останали обещанията за нови детски заведения и преференции при настаняване на млади семейства.

Новият кмет ще трябва да се справи с комуналните проблеми. В две поредни години ние правим допитвания до граждани за приоритетите в работата на общината и две години граждани сочат като сериозен проблем паркирането в Русе, особено в централната градска част. Чистотата също трябва да е на ниво.

Впрочем, един бъдещ кмет трябва да отчете като провал управлението си, ако няма усвоени поне 100 млн. лева от еврофондове в края на мандата си. Но вижте, ако получва доверието аз да съм кандидатът за кмет на Русе от страна на разумните политически сили, ще представя пълна и подробна програма за управление.

От месеци ставаме свидетели на циркови представления от страна на Волен Сидеров. Поредният такъв инцидент бе пред джамията в София, когато пострадаха невинни хора. С тези действия, подтиквачи към радикализъм, „Атака“ работи за втвърдяване на електората на ДПС. И социологическите проучвания вече доказват това.

След като досега подкрепяше безусловно управляващите от ГЕРБ, „Атака“ следваше да използва тази подкрепа, за да се бори срещу антиконституционната партия на Ахмед Доган.

Ако Сидеров наистина искаше да спре високоговорителите на джамията, трябваше да ползва законовите методи на властта – чрез представителството си в Народното събрание и общинския съвет

Лично

Красимир Каракачанов, председател на ВМРО – Българско национално движение

на София. Но вместо ефективно да се противопостави на влиянието на ДПС и тълзящата исламизация у нас, Сидеров прави евтини скандали, които имат обратен ефект.

Сидеров трябваше добре да знае, че още през 2009 г. общинският съветник от ВМРО Ангел Джамбазки внесе наредба, която забранява използването на озвучителни уредби за религиозни нужди. Наредбата беше приета, но последва силен натиск за отмяната ѝ. „Атака“ тогава не се намеси в защитата на наредбата.

Да се подиграваш с Верскиите чувства на мюсюлманите у нас по

време на петъчната им молитва в никакъв случай не е еднозначно с това да противостоиш на политическия ислам.

Такова поведение е не просто безответствено, а цели да предизвика проблеми между християни и мюсюлмани у нас. Българските патриоти не делят граждани на сърдечни ислам.

Впрочем, българските граждани, които са гласували за Сидеров, едвала са искали сътрудничество на ГЕРБ и „Атака“ с ДПС, скрито зад гръмки приказки. Именно на честните български патриоти, които му повярваха и гласуваха за

Кой мисли за българите мюсюлмани?

него, Сидеров трябва да объясни.

Вместо да създава нови канали с новини на малцинствени езици, Сидеров трябваше поне да се подпише в подписката на ВМРО и „СКАТ“ за референдум срещу турско членство в ЕС.

Вместо да гони Уорлик по скъпите ресторани, Сидеров трябваше да е с нас от ВМРО, когато протестирахме срещу паметника на американския летец бомбардировач, който Уорлик изгинага.

Вместо да проваля празника по канонизирането на мъчениците от Батак, Волен Сидеров трябваше да излезе от ролята на сянка

на Бойко Борисов и да защитава идеите на истинските български патриоти.

Позицията ни се основава на над 117-годишната история на ВМРО. В тази история, в борбата за освобождението и обединението на българския народ, в четите на ВМРО е имало много българи мюсюлмани. И в момента във ВМРО членуват стотици мюсюлмани – хора, които са българи като нас.

Категорично осъждаме всички онези евтини политици, които със своите действия тласкат мюсюлманите към радикалния ислам и към ДПС.

АНГЕЛ ДЖАМБАЗКИ, ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВМРО - БНД:

Показахме как трябва да работи гражданското общество

- Г-н Джамбазки, вие от месеци говорите срещу концесията на „Софийска вода“, какво толкова има в документите, които дадохте на прокуратурата?

– Потресаващи факти, за които говорим отдавна. Но ще бъда кратък – например това, че основата за повишаване на цената на водата е... в размера на загубите. Т.е. колкото повече са загубите, толкова повече пари от клиентите може да иска концесионерът, за да компенсира. Това е пълен абсурд.

На всичкото отгоре има цели квартали и блокове – из разполагам с фактури за това – където **цигани от години не плащат вода**. Една от фактите, която имам, е за дължими 167 000 лв. Ако минете през тези квартали обаче, ще видите, че водата си тече на воля. Всичко това се поема от коректните платци – от мен, от вас, от всички съвестни жители на столицата.

А през това време, преди седмици „Софийска вода“ започна да спира водата на хора, които не са плащали дълго време. Познайте дали ще има спиране в цигански квартали.

В същото време има цели квартали без канализация. Там има септични ями, но „Софийска вода“ продължава да събира такса за отвеждане и пречистване на канални води. На фона на това „Софийска вода“ поддържа свой вестник в опит за някакъв PR. При 60% загуби на питейна вода те влагат пари за вестник!

- Кой е виновен за това?

– Кметът на Столичната община Йорданка Фандъкова, но най-вече онези, които са направили възможна тази концесия и които я поддържат и сега.

- След 2005 година има и анекси към основния договор, които допълнително осъщяват водата.

– Те формално са законни, защото са със съгласието на Столичния общински съвет. Но са ущърб на софиянци. И винаги са гласувани в угода на англичаните, които държаха „Софийска вода“. Сега на тяхно място дойдоха французи. А само преди две години Париж се отказа от столетна концесия на същата френска фирма, която сега е концесионер в София. Симптоматично, нали?

- Но с какво точно е лоша концесията?

– Ами например с това, че концесионерът „Софийска вода“, собственост на чуждестранни дружества, просто не спазва концесионния си договор. Според договора през тази година загубите трябващо да са не повече от 25%. Те обаче са 60%, а „Софийска вода“ получи от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР) възможност за поредно увеличение на цената и това увеличение е факт от февруари. Затова аз и още няколко съмишленици заведохме дело във Върховния административен съд срещу решението на ДКЕВР да повиши цената на водата в София.

Ние сме категорични, че **няма нужда един естествен монопол да бъде даван на концесия**. Защото той би трявало да бъде управляван от публично дружество, кое то да отстоява обществените интереси.

10 години англичаните изнасяха пари от България, без да са вложили и стотинка. Ние следим действията на французите. Събираме и документи и за наказателните престъпления

един от постоянните говорители по темата.

– Принципното ми мнение е, че трябва да има цялостна държавна политика. Циганският въпрос не е на София или на други градове, той вечно е европейски въпрос. Ето затова ВМРО от години предлага **прости мерки за държавна политика**. Основното сред тях е реалното обвързване на всякакви форми на социални плащания за деца с образоването, което получават, и средата, в която живеят. Това е начин за ограничаване на безоговорчата раждаемост.

Предлагаме широко използване на форми на обществено полезен труд – като начин за получаване на квалификация, за покриване на задълженията по сметки и т.н. Друга неотложна мярка може да се окаже създаването на доброволни отряди за защита на населението.

Най-простата мярка е за конът да се прилага еднакво за всички. Това обаче са мерки като начало – трябва целенасочена държавна политика за несоциализираните общности, като част от общ демографска политика. Първата крачка според нас е одобряване на план за действие и определяне на лице, което да е ясно отговорно за изпълнението на политиката.

- Вашето име на шума в последните години с това, че се противопоставяте на т. нар. гей парад в София. Това не Ви ли притеснява?

– Не, разбира се. Аз не приемам тази демонстрация на секуларност. Кой с кого списи е негова работа. И не искам някой да държи да прави за това парад, протест или какво и да било. Има предостатъчно други теми за протести и граж-

данска мобилизация.

- Какви например?

– Ами например от месеци водим борба за запазването на една железопътна линия в София, заплашена от прахосническо унищожение. Изглежда дребно, но е симптом за начина, по който това управление се държи. Това е нещо, което ще засегне стотичани. Ето това е пример за обществен проблем, а не за проблем на личността. За та кива неща следва да се активират граждани.

- Разкажете повече.

– Става дума за нашите протести срещу демонтирането на емблематичната за София железопътна линия към гара „Пионер“ и квартал „Хладилника“. Преди седмици Бойко Борисов с лека ръка настоя за премахване на линията, която уж пречела на новата спортна зала. Ние пък представихме алтернативен план, обяснихме, че това трасе може да се ползва за „широк“ трамвай или други форми на вътрешноградски релсов транспорт, че дори и сега да няма пари, утре, дай Боже, ще има и линията трябва да се ремонтира, вместо да се маха.

Премахването на тази линия е унищожаване на готов коридор за релсов транспорт, който преминава безконфликтно над две нива с най-натоварени булеварди на София. Коридор, който обслужва развиващи се квартали, свързва метростанции и крайни спирки на градския транспорт, какво ли не.

В протестите си ходихме при министъра, при шефовете на железниците, намерихме подкрепа от жепейците, представихме планове. Мисля, че това беше искрена кауза и показва как трябва да се държи гражданското общество.

познаят в нейно лице надпартийна протестна кандидатура срещу цялата политическа прослойка в града. Горова има и успешен житейски път и прекрасно семейство, което прави кандидатурата ѝ слабо уязвима.

В годините ВМРО в Стара Загора изгради добро име сред старозагорци. В последния мандат Кристиан Петков и Антон Андонов създаха отделна група в общинския съвет и се разграничиха от управлението на ГЕРБ, което в последните месеци окончателно изгуби доверието на старозагорци. Една кметска кандидатура на ВМРО би била логичната трета възможност в очертаващата се нова двуполюсност между сегашните и бивши управляващи от ГЕРБ и БСП.

Николина Горова – една добра идея за старозагорци

ментата в Стара Загора цари хаос с кандидатите и на БСП, и на ГЕРБ. В същото време след скандални два „червени“ мандата и неудителен мандат на ГЕРБ старозагорци търсят трета алтернатива.

В последните години част от основните успехи на общината се свързват с името на Горова. Тя въведе електронното обслужване на граждани, а с това Общината спечели и първа награда за ИТ проект за 2010 г. в категорията „Обществени организации“. Именно на Горова е основната заслуга за спечелването на ключовия проект за развитие на

старозагорския квартал „Железник“, който осигурява перспектива за един от основните жилищни райони в Града на липите.

Община Стара Загора е отличник по администрация, отчете пък насъкоро Съветът за административни реформи към Министерския съвет. Община Стара Загора продължава да поддържа сертификат ИСО за високо качество на изпълняваните услуги. Тенденцията за намаляване на служителите в общината също е трайна. Това са все заслуги на ръководителя на общинската администрация в Стара Загора Николина Горова.

Позитивните отзиви за дейността на Горова идват от всички политически сили в общината. Любопитното при Горова е, че тя съчетава експертност и лична харизма – наглед трудно съчетаеми компоненти в съвременния политически процес. В Стара Загора Николина Горова има реномето на професионалист, а не просто на политик, парашутист, партийно назначение. Или пък на неопитен кадър, каквито се нариха в последния мандат.

Ниската политизация е и ключовото предимство на Горова. Това, че тя произлиза от ВМРО едвали би попречило старозагорци да при-

познаят в нейно лице надпартийна протестна кандидатура срещу цялата политическа прослойка в града. Горова има и успешен житейски път и прекрасно семейство, което прави кандидатурата ѝ слабо уязвима.

Секретарят на Община Стара Загора Николина Горова се очертава като основна възможност в кметската надпревара в Стара Загора. За момента Горова не се е кандидатирала официално, но името ѝ остава единствена безспорна възможност на фона на очертаващия се в общината политически вакуум. В мо-

0.3. МАЙОР МАНОЛ ТЕНЧЕВ, ЕКСПЕРТ ПО НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ И ОТБРАНА

В Министерството на отбраната – нищо ново

Експериментите с Министерството на отбраната и в Българската армия продължават. Те са заложени в Постановление на Министерския съвет №135 от 12 май 2011 г. Проявят се изменения и допълнения не само в устройствения правилник на МО (в сила от 25 май 2010 г.) но и в т. нар. "План за развитие на Въоръжените сили на Република България" („План 2014“), приет само четири месеца и половина преди това – в края на декември 2010 г.

Според новия устройствен правилник в МО се съкращават още 184 служители. Промените в „План 2014“ предвиждат създаването на нова военна структура на пряко подчинение на министъра на отбраната – Централно военно окръжение (ЦВО) с 622 щатни бойки.

Тук е редно да припомним, че нароченият за съкращаване боен батальон във Враца, единственият в цяла Северозападна България, наброява около 500 души.

Същевременно вакантните места за военнослужещи в БА в началото на юни тази година достигнаха цифрата 1990. За офицери те са 367, за сержанти – 779 и за войници – 844. Оказва се, че **вместо да се изграждат кадрови и резервни бойци и командири за действия в полеви условия на терен, се създават нови бюрократични мегаструктури**.

В „План 2014“ вече е добавен и Централният артилерийски технически изпитателен полигон, пропуснат в Бялата книга за отбраната поради очевидна небрежност. Промените влизат в сила от 1 юли тази година.

Всичко това ясно показва основния стил на ръководство на МО и БА – прибръзнатост, необмислени и хаотични решения, претворявани в непрецизни, но многобройни документи и последващи непрекъснати поправки, допълнения и експерименти с уникалната ни система за национална отбрана.

Експерти твърдят, че изграждането на ЦВО е опит за реанимиране на някои функции на закритите през 2008 г. три изпълнителни агенции на МО и последвалата жестока сеч през май 2010 г. в наследилата ги изпълнителна агенция "Социални дейности" и в министерството. Не е възможно по друг начин да се обяснят разнородните функции, с които се натоварва тази нова структура. Никога досега военно окръжение, пък било то и "централно", не се е занимавало с "администра-

стративно обслужване на управлението и охраната на имотите на МО, експлоатацията на жилищния фонд, геодезически измервания и заснемания... специализирани карти" и не на последно място... „социалната адаптация“ (?!).

Както е тръгнало, скоро армията ни може да се свие само до представителната гвардейска част, пазеща президента.

Във всички водещи държави от НАТО функциите по адаптацията са поверени на неправителствени партньорски организации. **У нас обаче, противно на здравия разум, преходът към цивилния живот се военизира.**

След като през май 2010 г. министър Аню Ангелов успя напълно да разгроми дълго изгражданата и успешно функционираща система за социална адаптация, сега е решил лично да следи процесите, вкарайки функцията в структура на свое пряко подчинение. Логично е тази основна социална дейност да бъде в социалната агенция, наречена сега "Военни клубове и военно почивно дело". Но какво да се прави – такъв е начинът на мислене на военните пенсионери, поели ръководството на МО. А и явно предстоящите съкращения наистина ще са мащабни и трябва да протекат "при спазване на установе-

ния военен ред и дисциплина".

Впрочем за новата структура като "приятелски бушон" ще отговаря друг военен пенсионер – директорът на дирекция "Управление на човешките ресурси" в МО о.з. полк. Иван Василев Иванов. Браво за което – приятел в нужда се познава. Затова пък ръководената от о.з. Иванов дирекция няма да пострада при съкращението. Там се съкращават само 9 щата, но това са "кухи бройки", т.е. незаети щатове. Дължности, които цяла година стояха незаети, въпреки очевидното затихване на важни функции след безпринципните уволнения на експерти през май 2010 г. За сметка на това, военните пенсионери, назначени от Иванов на началнически дължности, запазват места си. Надяваме се, че за всичко това все някога ще бъде потърсена и персонална отговорност.

Но това е нищо в сравне-

ние с общата картина в МО. Наскоро медиите огласиха **потресаващи данни за личния състав на ведомството**. През юни тази година от общо 980 щатни бойки там (офицери и цивилни служители) над 400 от цивилните дължности са заети от военни пенсионери.

Нито един от предишните 12 (дванадесет) министри на отбраната за последните 20 години не допусна довеждането до такова жалко състояние на цивилната експертноста. С това своеобразно постижение се гордее единствено "триадесетият" – министър Аню Ангелов, който е и о.з. генерал-лейтенант. Този, а и редица други интересни факти, не попречиха на премиера Борисов да го обяви за "най-добрая военен министър за последните 20 години". Какво друго да кажем, освен "Молодец, Аня! Congratulations!*".

Според синдикат "Отбра-

на" към КТ "Подкрепа" **воен-ните пенсионери са най-скъпите държавни чиновници**, обезщетени при напускане на кадровата военна служба с определените им по закон брутни работни заплати, а сега получаващи едновременно и пенсии, и заплати. Повечето от тях са се пенсионирали по пределна възраст за първа категория труд и са назначени на база познанства и приятелства. Служителите от МО твърдят, че при министър Ангелов тази тенденция се е превърнала в обичайна практика. И всичко това се прави на фона на непрекъснатия плач на управляващите от ГЕРБ за липсата на пари в държавата.

Как при това положение да се спре поголовното бягство в чужбина на младите и образовани българи? За тях работа в България няма, но за някои пенсионери работата в администрацията на МО явно е нещо като безсрочен абонамент.

Изнесени накърно данни показваха, че в момента 40% от младежите на възраст между 18 и 30 години са готови да емигрират, като за 3/4 от тях основна причина е безработицата в България. А после в ГЕРБ се сърдят защо им спадал рейтингът.

Но това е само едната страна на проблема. Оказва се, че **прокламираният лично от министър Аню Ангелов "демократичен гражданска контрол" е пълен фарс** и подигравка както с българската общественост, така и със съюзниците ни от НАТО.

Все пак съюзниците ни, макар и доста деликатно, вече се произнесоха по кадровата политика на МО. В резултат на инициативата на НАТО "Изграждане на интегритет", британски експерти са извършили изследване и в България. Резултатите от него залягат в доклад на НАТО от декември 2010 г. От него научаваме, че на експертите от НАТО не им е станало ясно "доколко е открит и прозрачен процесът на набиране на кадри във всички дирекции на МО. Малко са предоставените възможности за развитие на цивилния персонал. Съотношението между цивилни и военни в структурите не удовлетворява". Нека оставим тези заключения без коментар.

Като че ли стана традиция в МО периодично да се извършват съкращения на личен състав. Началниците военни пенсионери обаче са непоклатими. За развитие и последователно израстване на кадрите отдолу нагоре дори е смешно да се говори.

Системата е totally "запушена" поради несменяемост или политически назначения на началническите позиции.

Обикновено при перманентно провежданите безпринципни уволнения си тръгват дълго изграждани цивилни кадри на МО, включително и такива на стратегическо ниво. Но Аню Ангелов не го интересува колко струва на държавата изграждането на експертните кадри и последващото им осигуряване от социалните служби. Нито пък съдебните искове срещу МО, част от които вече са заведени в Европейския съд в Страсбург. За тези неща не плаща той, а българският данъкоплатец.

Запознати твърдят, че всички военни пенсионери, приближени до министъра, които все още са извън системата на МО, ще бъдат назначени на "подходящи длъжности" във въпросното Централно военно окръжение.

Добре е да се знае, че тази структура ще играе важна роля в контекста на изключително некомпетентно и не-профессионален написания проект на закон за резерва. Подобен закон Ангелов и приятели бяха написали и за Тройната коалиция. До разглеждането му от предишния парламент обаче не се стигна поради недостиг на технологично време, а и тогава стана ясно, че Аню Ангелов паралелно и активно работи и за Борисов и дори пише раздел за отбрана в предизборната програма на ГЕРБ.

И така, за новоназначените военни пенсионери "социалната адаптация" ще стане реален факт. Да му мислят останалите. **Кой както може да се спасява поединично.** На кого му пушка, че от началото на 2011 г. има два нови случая на инциденти с огнестрелно оръжие, употребено от депресирани резервисти – убийство и опит за самоубийство. Или общо 14 такива инцидента, откакто Ангелов е министър.

Нека спрем дотук с адаптацията и управлението на администрацията на МО. Проблемите на кадровата армия са не по-малко на брой и не по-малко важни. Но за тях е необходим отделен анализ.

А що се отнася до позицията ни спрямо начина на управление на МО и БА, всички ние от "електората", които по някакъв начин сме свързани с войската и сме загрижени за националната отбрана, можем да се произнесем на следващите избори. Впрочем, да не забравяме, че на президентските избори наесен ще избираме не само държавен глава, но и Върховен главнокомандващ на въоръжените сили. Така че, умната на изборите!

*От руски и английски език – "Браво, Аню! Поздравления!"

Чували ли сте за Краището? Странно име за област, която се намира в центъра на Балканския полуостров. По силата на различни международни договори обаче, днес се намира в западния край на българската държава. А една малка част от нея – Босилеградско – остава в източния край на сърбската държава. Още по-странны е, че този красив български край се намира буквально пред портите на българската столица, дал е много жители на София. Но за него почти не се говори.

А то през последните години какво ли и да се говори – там всичко е оставено на гоизживяване и последните му жители отброяват последните си дни. Ако беше само там така, как да е, обаче процесите са еднакви в цялата страна, а никой не им обръща внимание. Затова реших да направим една екскурзия на журналисти от София до Краището и Знеполе (Трънско). Да видят сами каква е ситуацията и да направят достояние на колкото се може повече хора. Особено по големите градове.

Тръгнахме от София по пътя за Кюстендил. Община Кюстендил е една от големите в България – и като територия, и като население. Но само на пръв поглед. От 72 населени места в 42 населението е под 100 души, а от другите 32 едва в 4 има училища или детски градини. С други думи, животът в 68 населени места е на приключване.

Едно от най-малките е Полетинци, разположено в няколко махали по високите части на Земенската планина. За сравнение – най-високият връх на планината е 1293 м, а селото е на 1090 м надморска височина. **Някога в това чудно красиво и живописно село са живели близо 1000 души**, имало е училище, читалище, кооперация, лекар, поща и дори банков клон на ДСК.

Впрочем, това „някога“ не е било преди кой знае колко време, а преди около 60 години. Днес в селото има 7 постоянни жители, още толкова временно живеещи през лятото и... нищо друго. В махалите я има, я няма и един жител. Два пъти в седмицата (вторник и петък) от полето се качва кола, която им носи хляб и мясо. Последното дете в селото е родено през 1950 г. Хората, разбира се, не са измрели – просто масово са се изселили към Кюстендил и София. След тях са останали само къщите им.

Журналистите за първи път бяха в подобно село и когато слязоха от микробуса се почна яко цъкане с език. Снимаха не-кролозите на автобусната спирка, окъсаните знамена пред кметството и почнаха да питат най-старата баба в селото дали знае как се казва президентът. Жената не се впечатли много, но видимо се радваше да види толкова много хора в селото. Само преди 10 години в селото е имало 60 человека...

Понеже гонехме график със срещи с кметовете на Трекляно и Трън, наложи се да тръгнем бързо от Полетинци. По пътя до Трекляно минавахме покрай партизански паметници. По едно време спряхме да броим. Нямаше съмисъл, те изскочаха зад всеки завой и очевидно бяха десетки. **Този край е дал на България стотици партизани и ятаци, които след това са взели участие в управлението на страната**. Не мога да си обясня, как, по дяволите, е станало така, че вместо да използват това и да превърнат родния си край в раписа градина тези хора на практика са се превърнали в негови гробокопачи. След себе си не са оставили нищо друго, освен паметници на всеки километър, че и по-начесто даже.

На един кръстопът имаше морена с плоча и надпис: „Тук, на това място, имаше круша, чиято храна беше използвана за укриване на оръжие за подготвяното ново въстание през 1925 г.“ Сигурен съм, че друг подобен паметник в България няма, както съм сигурен, че вече няма и кой да го види, защото този кръстопът е между две села, чието население отдавна вече липса...

Трекляно не оставил много място за първи впечатления, защото докато влезем в него и вече бяхме на центъра му. Селото е център на най-малката община в България и едва надхвърля 200 души. Което от своя страна представлява половината от цялото население на общината. В цялата община има само едно училище, и то основно. При това от учащите се в него 37 деца едва 17 са местни. Другите са циганчета от Кюстендил, изключени от всички всевъзможни училища и пратени тук хем да завършат, хем да закрепят положението на местното училище.

Бъдещето на училището обаче хич не е розово. **В общината през последните две години няма родено нито едно дете**, а за предходните няколко години децата са средно по едно-две на година. Общото впечатление за запустеност се подсилаше от гледката на недостроения блок на централния площад. Трекляно май е единствената община в страната, която няма съмнителната чест да се радва на социалистическата архитектурна гордост. Тъкмо тръгнали да строят блока и комунистът взел, че паднал, както ни обясниха от общината.

Блокът беше и предмет на разговор, когато стана дума за инвестиции в района. Какви инвестиции, то няма кой да работи, само пенсионери останаха, но виж, ако може някой да го даде да ни дострои блока, каза една от служителките в общината. Не стана ясно кой ще живее в него обаче. Това стана и повод за лека кавга между нея и шофьора на общината. Той я нахока,

На краището на света

Краището и Знеполе – умиращата Западна България

Костадин Костадинов

единствената стока, която внасят в общината, са ковчези, а тя сънува блокове.

Най-много ново гробище да ни построят, заключи философски той и започна да ни разпитва кой откъде е. Когато разбра, че съм от Варна, съзмокно най-голямата гордост (спрямо себе си) и презрение (спрямо мен) каза: „Па ти не знаеш да зборуваш бугарски“. Репликата му събуди очакван смех, но и ми напомни за прочутото краищено търпоглавие, инат и гордост.

Малко известен факт е, че след Освобождението на България от турско робство правителството взема мерки за заселване на бъгари сред компактното мюсюлмански население на Лудогорието. По това време (1880 г.) Краището и Знеполе (Трънско) са най-гъсто населените области в държавата. Но са и едни от най-бедните – заради свръхпопулацията и липсата на достатъчно обработаема земя. Поради това, когато на местните бъгари е предложена земя за заселване, както и къщи на изселени се в Турция мохамедани, и всичкото това безплатно, цели села се на товарват на Волските каруци и се отправят на изток.

На някои места те са заселени хомогенно, на други – пръснати сред местните мюсюлмани, но и в двата случая бързо възраждат българщината в този почти удавен от турцизацията и ислямизацията български край. Благодарение на феноменално високата си раждаемост само в рамките на две-три поколения те успяват да „побъггарят“ отново Лудогорието, като българите там от 10% през 1881 г. достигат 59% през 1944 г.

При това, Краището далеч не е обезлюдено, както може да се предполага, защото останалите там жители бързо компенсират липсата на изселени се свои съселяни. Но равносметката 130 г. по-късно е ужасна. **Краището и Знеполе от най-гъсто населените области на държавата се превръщат в най-рядко населените**, а потомците на краищените в Лудогорието се изселват по големите градове, с което балансът отново е нарушен в полза на все по-отчетливо доминиращите мюсюлмани (туркоезични и цигани). 45 години комунизъм си казват своето...

Когато стана време да потеглим за Трън, шофьорът на общината направи всичко необходимо, за да ни разубеди да не минаваме по пътя от Трекляно до съседния общински център. Каза, че пътят е ужасен и ще закъсне. Обаче аз го бях минавал вече, а и журналистите очевидно бяха обезети от авантюристичен дух, та в крайна сметка продължихме по план.

Пътят всъщност не се различаваше от всички други подобни в България. Дупка до дупка, отдавна изчезнала маркировка. Този път очевидно губеше битката с природата, която го превземаше и от двете му страни с всевъзможни хрasti и тървeta.

Но по едно нещо все пак се отличаваше. На не повече от 5 километра след Трекляно пътят стана черен. Не от макадам, чакъл или нещо подобно, а от **най-обикновена жълтеника в краищена пръст**.

Тук отново се сетих нещо друго. Този път, свързващ Трекляно с Трън, всъщност вървеше по трасето на античния Знеполски друм, свързвал преди 2000 години Сердика (София) с Пауталия (Кюстендил). За съжаление, днешното му състояние беше далеч от каквито и да е стандарти дори и от времето на Римската империя, а и ясно беше, че понова време е бил госта по-използван.

Каква ирония отново. Най-големият писател на Краището, Крум Григоров, родом от треклянското с. Габрешевци, пише: „По нашия край човек няма как да се изгуби. На всеки 500 м или кукурига петел, или се чува хорска гълъчка.“ Днес обаче Краището и Знеполе бързо и неумолимо се превръщат в най-големият резерват в България. **Резерват за животни, без хора...**

Пътят мина през село Косово и покрай село Метохия. Тези

гве села са образувани от бежанци от Косово и Метохия през смутния за Турция осемнадесети век, когато заради анархията в империята и албанският нападък много местни българи се изселват на изток, към долините на Вардар и Морава, та и в пленните още по изток. Да, местни косовски българи, от сърцето на Косово поле, което е населено пътно с българско население точно до тези размирни години.

Днес последните десетина жители на тези гве села са единствените, които още пазят архаичния, но автентичен български косовски говор. Бягството на предците им преди 3 века ги е спасило от албанизация и сърбизация и днес те представляват едно от двете последни живи доказателства, и то извън Косово, за българското минало на областта. Другото доказателство е наличието на гораните – косовски българи мохамедани – в най-южните части на днешното албанско Косово. Но това е друга тема.

Впрочем, по темата за говорите има какво да се каже и за трънския говор. Той е единственият от всички т.нр. преходни говори между българския и сърбския език, който е останал в границите на българската държава. Както косовско-метохийският говор свидетелства за българското минало на цяло Косово, така трънският говор е последното живо доказателство за **българския произход на населението по долината на Българска Морава (дн. Южна Морава)**, а именно в Нишко, Пиротско, Лесковачко, Вранско и Проиленско.

Само той се е спасил от посръбяване, докато другите, макар и до днес да пазят характерни само за български език особености, вече се възприемат като диалекти на сърбски език. Въпреки че нерядко човек може да чуе от местните сърби, че „причат пола български, пола сръбски“.

За съжаление и трънският говор е заплашен от изчезване. Едва 4000 души живеят днес на територията на община Трън, която е третата по големина в страната и също така третата по гъстота на населението. И в двата случая – отдолу нагоре в класацията.

За сравнение – през 1939 г. тук живеят 41 000 души, пръснати в над 100 села и махали. Днес половината от селата и махалите са обезлюдени и залиени от картата на България, а в останалата половина гоизживяват последните си дни последните знеполски шопи. Средно по 20 души живеят в 51 села на трънската община, като най-голямото от тях, Туроковци, достига едва 124 жители.

За да е пълен апокалипсистът, **Трън е подложен на тотална циганизация**. Циганите се набиват на очи, веднага щом се влезе в града и се появяват от всяка страна. Макар и да са 10% от общия брой, според преброяването от 2001 г., те са над 50% от новородените в общината. Впрочем, терминът не е точен. Новородени има само в града, по селата от десетилетия няма случай на раждане.

Е, журналистите в крайна сметка бяха изненадани от това, което видяха, написаха материали по темата, някои даже се впечатлиха, но всяко чудо за три дни. След два дни избухна по-редният миризлив роден политически скандал и темата за Краището и Знеполе отчушмя. Както впрочем бавно и тихо, но за сметка на това неотклонно, отчушмява и българският народ, а заедно с него и българската държава.

Защото това, което се случва буквално в предградията на столицата, не се случва само там. И защото, въпреки че това се вижда вече от всекиго, на никого не му пака за последиците. А който не вярва, нека да идзе и да види с очите си какво се случва с България, там, на Краището на света.

Можете да се свържете с представителите на ВМРО – Българско национално движение:

Благоевград: Огнян Узунов – 088214413

Бургас и Ямбол: Теодор Бординяшки – 0886102151

Варна и Шумен: Стефан Соколов – 0888214408

Велико Търново и Габрово: Борис Вангелов – 0888214407

Видин, Враца и Монтана: Валентин Вълков – 0888214415

Добрич: Йордан Йорданов – 0887585892

Кюстендил: Мариана Велинова – 0893424236

Пловдив и Кърджали: Александър Сугу – 0888214403

Плевен и Любен: Иван Стоянов – 0885602050

Пазарджик: Калоян Бонев – 0889414241

Перник и София – област: Кирил Каракачев – 0888214405

Разград и Търново: Мариан Маринов – 0879101788

Русе: Александър Корфонов – 0888214409

Силистра: Вилиян Стоянов – 0879520048

Сливен: Иван Топалов – 0887520048

Смолян: Янко Янков – 0879462998

София: Стефан Гърнчаров – 0888214401

Стара Загора и Хасково: Антон Андонов – 0888922836